

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кашук Тетяни Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90, підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII

м. К и ї в
6 червня 2018 року
№ 15-у(II)/2018

Справа № 3-102/2018 (4663/17)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Тупицького Олександра Миколайовича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Лемака Василя Васильовича,
Мойсика Володимира Романовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кашук Тетяни Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90, підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43).

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають статті 8, частинам другій, третій статті 22, частині першій статті 46, частині першій статті 58, статті 64 Конституції України, положення статті 90, підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (далі – Закон № 889).

У статті 90 Закону № 889 передбачено, що пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV зі змінами.

За підпунктом 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889 визнано таким, що втратив чинність, Закон України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII зі змінами (далі – Закон № 3723), крім статті 37, яка застосовується до осіб, зазначених у пунктах 10, 12 цього розділу.

Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що Кащук Т.І. звернулася до Залізничного районного суду міста Львова з адміністративним позовом, у якому просила визнати протиправними дії Управління Пенсійного фонду України у Залізничному районі міста Львова (далі – Управління) щодо відмови в перерахунку пенсії державного службовця у зв'язку з підвищенням заробітної плати державних службовців та зобов'язати Управління провести відповідний перерахунок і виплату пенсії державного службовця. Залізничний районний суд міста Львова постановою від 26 грудня 2016 року задовольнив позов Кащук Т.І., а Львівський апеляційний адміністративний суд постановою від 30 травня 2017 року скасував рішення суду першої інстанції та відмовив у задоволенні її позову, аргументуючи своє рішення змінами в законодавстві, яке регулює відповідні правовідносини, та

посилаючись на положення статті 90 Закону № 889. Вказаний суд також зазначив, що відмова Управління щодо перерахунку пенсії Кашук Т.І. не призвела до зменшення розміру пенсії державного службовця, яку вона отримувала до цього, і не є звуженням обсягу набутих нею прав та/або позбавленням її права на соціальний захист.

На думку автора клопотання, набрання чинності Законом № 889, зокрема його оспорюваними положеннями, призвело до позбавлення державних службовців, які вийшли на пенсію до набрання чинності Законом № 889, права на перерахунок пенсії, передбаченого статтею 37¹ Закону № 3723, тобто до звуження змісту та обсягу їх прав, що є порушенням частин другої, третьої статті 22 Конституції України.

Також Кашук Т.І. вважає, що положення статті 90 та підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889 не відповідають принципам правової визначеності та розумної стабільності правового регулювання суспільних відносин.

Обґрунтовуючи свої твердження, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на положення Конституції України, Закону № 3723 у всіх редакціях, юридичні позиції Конституційного Суду України, викладені в його рішеннях, рішення Європейського суду з прав людини тощо.

2. Другий сенат Конституційного Суду України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з постановленням не одностайно Другою колегією суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 20 квітня 2018 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок

застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта статті 77).

Цитуючи окремі положення Конституції України, нормативно-правових актів, юридичні позиції Конституційного Суду України, Кашук Т.І. не вказала, у чому полягає зв'язок між оспорюваними положеннями Закону № 889 та статтею 8, частиною третьою статті 22, статтею 46, частиною першою статті 58, статтею 64 Конституції України, а також не навела логічних аргументів щодо того, яким чином зазначені норми Закону № 889 зумовили звуження змісту та обсягу соціальних гарантій державних службовців в аспекті перерахунку призначених їм пенсій, чим не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Відсутність зв'язку між оспорюваними положеннями Закону № 889 та відповідними положеннями Конституції України дає підстави для висновку, що конституційна скарга Кашук Т.І. є очевидно необґрунтованою.

Стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень, Кашук Т.І. також висловлює своє розуміння щодо того, на кого поширюється їх дія та які нормативно-правові акти мають застосовуватися до правовідносин, учасником яких вона є. Отже, порушені автором клопотання питання пов'язані зі сферою правозастосування, і їх вирішення не належить до компетенції Конституційного Суду України.

Крім того, суб'єкт права на конституційну скаргу вказує, що, на його думку, законодавець порушив юридичну техніку при визнанні Закону № 3723 таким, що втратив чинність. Однак питання дотримання юридичної техніки належить до повноважень Верховної Ради України як єдиного органу законодавчої влади в Україні й невідоме Конституційному Суду України.

Отже, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд

України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 61, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Кащук Тетяни Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90, підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

Судді

Конституційного Суду України

Городовенко В.В.

Запорожець М.П.

Касмінін О.В.

Лемак В.В.

Мойсик В.Р.

Сліденко І.Д.

Тупицький О.М.

Шаптала Н.К.